

אשה כי תזריע

ויקרא יב, ב.

הכל תלוי באשה – כנסת ישראל

הוראה נוספת מפרשת תזריע : "תזריע" – קאי על אשה, "אשה כי תזריע". וענין זה מודגש בתיבת "תזריע" (שם הפרשה) עצמה – כי תיבת "תזריע" היא לשון נקבה.

...והנה, אשה - קאי על כנסת ישראל, כידוע שהקב"ה וכנסת ישראל הם איש ואשה, כפי שידוע אפילו יהודי פשוט שבפשוטים ש"מתן תורה" הוא יום חתונתו של הקב"ה עם כנסת ישראל^[1], וכמו כן יודע הוא שהקב"ה נותן לבני ישראל את כל צרכיהם, כמו איש שמפרנס את אשתו ונותן לה את כל צרכיה, "שְׂאֲרָה כסותה ועונתה"^[2], ועל פי זה, הענין ד"תזריע", לשון נקבה (אשה כי תזריע) – קאי על עבודת בני ישראל.

והענין בזה: כאשר יהודי יודע שכל עבודתו אינה אלא בכחו ובברכתו של הקב"ה – "וברכך ה' אלוקיך בכל אשר תעשה"^[3], "ברכת ה' היא תעשירי"^[4], יכול הוא לחשוב שאין לו מה להתייגע בענין העבודה, מספיק עבורו להכין את ה"צְלָחַת" שבה תומשך ברכתו של הקב"ה.

ועל זה באה ההוראה ד"תזריע" – להורות ליהודי שכל ענין העבודה ("זריעה") נקרא על שם האשה (כנסת ישראל) דוקא. "תזריע" לשון נקבה, "אשה כי תזריע", ומכיון שכן, עליו להתייגע ולעשות את כל התלוי בו בכל עניני העבודה, לא רק להכין "צלחת" בלבד, אלא להכין "שולחן-ערוך", עם מִזְלַג וּכְפִית כו', וכל פרטי הענינים הדרושים ל"שולחן-ערוך". ובלשון החסידות[5] - שהעבודה תהיה באופן של אתערותא דלתתא דוקא, "אשה כי תזריע".

והביאור בזה: אצל איש ואשה למטה – מפרנס האיש את אשתו, אבל אף על פי כן, האשה היא זו שמכינה את הסעודה על כל פרטיה באופן שיהיה ראוי לאכילה בפועל ממש[6]. ועל אחת כמה וכמה בנוגע לענין הכי עיקרי – "זרעא חייא וקיימא" (הענין ד"תזריע" בפשוטו של מקרא) – הרי בודאי שבענין זה ממלאת האשה את התפקיד העיקרי בפועל ממש[7], שכן, היא זו שנושאת את העובר במשך תשעה חודשי העיבור, והיא זו שיוולדת אותו בפועל ממש, ולכן, כל הענין כולו נקרא על שמה – "אשה כי תזריע".

ישנם אמנם שלושה שותפים באדם - אביו אמו והקב"ה[8], אבל אף על פי כן, עיקר היגיעה והעמל בענין זה היא – אצל האשה, הן בנוגע לצער הלידה, וכן לפני זה – כל הענינים הקשורים עם טהרת המשפחה, הכל כאשר לכל נעשה בעיקר על ידי האשה, ולכן נאמר "אשה כי תזריע".

וכן הוא בנוגע להקב"ה וכנסת-ישראל – שהם בדוגמת איש ואשה: כללות העבודה נעשית אמנם בכחו של הקב"ה, אבל ביחד עם זה אמרו חכמינו זכרונם לברכה[9] "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים", הינו, שבה זקוק הקב"ה (כביכול) לעבודתם ופעולתם של בני ישראל.

...ועוד ועיקר: מי עושה דירה לו יתברך בתחתונים – בני ישראל (אשה) דוקא, שעל ידי זה שמקיימים את המצוות שנתלבשו בעניני גשמיות עולם-הזה, כמו תפילין, שנעשים מעור של בהמה גשמית, ועד שעיבוד העורות נעשה על ידי "צואת כלבים"[10], דבר הכי תחתון, וכיוצא בזה בשאר עניני התורה ומצוותיה ("הוקשה כל התורה כולה לתפילין"[11]) – על ידי זה משלימים הם את הכוונה העליונה לעשות לו יתברך דירה בתחתונים.

וזוהי ההוראה הנוספת שלמדים מפרשת תזריע – הדגשת העילוי דעבודת המטה, אתערותא דלתתא דוקא, ועד שכל העבודה כולה נקראת על שם בני ישראל - "אשה כי תזריע", מכיון שדוקא על ידי עבודתם נעשית דירה לו יתברך בתחתונים.

קטע משיחת ש"פ תזריע, בלתי מוגה.

תו"מ ה'תשד"מ ח"ב ע' 1342

- [1] ראה במדב"ר פי"ב סוף פיסרא ח. תענית כו, ב – במשנה.
- [2] שמות כא, י.
- [3] דברים טו, יח.
- [4] משלי י, כב.
- [5] ראה לקו"ת פשתנו כ, א ואילך. ויקרא ב, ג.
- [6] ראה יבמות סג, א.
- [7] ראה גם סה"מ תרנ"ט בתחלתו.
- [8] קידושין ל, ב. נדה לא, א.
- [9] ברכות לג, ב.
- [10] ראה יל"ש בא רמז קפז.
- [11] קידושין לה, א.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולעי"נ הרב גבריאל נח זוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צבייה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה